

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/107/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115208166
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3115208166.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v právnej veci žalobcu: J. O., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X., S. J. 21XX/XX proti žalovaným: 1/ W.. arch. T. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., 2/ O.. I. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P. 3/ C.. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., 4/ C. Y., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., 5/ P. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., 6/ K. Q., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., 7/ W.. I. E., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom M. XXXX/X, P., 8/ I.. I. E., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom M. XXXX/X, P., 9/ C. V. nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom N. XX, P., XX/ S. L., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom M. O. XX, P., XX/ E. J., štátnemu občanovi D. republiky, bytom G. XX, P., XX/ P. J., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., XX/ C. Y., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., XX/ P. Y., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom L. P. XXXX/XX, P., XX/ P. T., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi D. republiky, bytom Y. námestie 5, P., XX/ I. T., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke D. republiky, bytom Y. L., P., XX/ W.. C. T., štátnemu občanovi D. republiky, bytom G. XX, P., žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/, 13/, 14/, 15/, 16/ zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o. so sídlom Legionárska 6434/2, Trenčín, IČO 47 251 913, o žalobe pôvodného žalobcu na obnovu konania, o späťvzatí žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 12C/57/2015-227 zo dňa 11. októbra 2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd pokračuje v konaní na strane žalobcu s jeho právnymi nástupcami ako žalobcom 1/: J. O., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, G. 6- J., XX XXX, V. republika, žalobcom 2/: P. O., nar. X.X.XXXX, bytom B. 5, E. G. XX XXX, Česká republika, žalobcom 3/: N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, J. - T. E., t. č. D., J. T., T. a žalobcom 4/: W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. pešina XXX, XXX XX M., V. republika.

II. Odvolací súd p r i p ú ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 12C/57/2015-227 zo dňa 11. októbra 2016 z r u ť u j e a konanie z a s t a v u j e .

III. Žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom žalobu žalobcu na obnovu konania zamietol (výrok I.). Žalovaným 11/ a 17/ nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.) a žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/, 13/, 14/, 15/, 16/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok III.). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou na obnovu konania domáhal obnovy konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 6C/1449/1994.

Žalobca poukázal na to, že vo veci rozhodovala sudkyňa JUDr. Ľubica Balalová, ktorá sa priznala k zaujatosti voči žalovanej 8/, ktorú skutočnosť predsedníčka Okresného súdu ignorovala. Dal do pozornosti, že sudkyne odvolacieho súdu rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a teda v odvolacom konaní neboli oprávnené vôbec konať. Mal zato, že v konaní boli porušené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, a preto rozsudok Krajského súdu v Trenčíne nemôže byť právoplatný a vykonateľný, musí byť zrušený a znova prejednaný v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 08.03.2012 podal návrh na obnovu konania, o ktorom bolo vedené konanie sp. zn. 27C/25/2012 a bolo uznesením č. k. 27C/25/2012-39 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/248/2012-48 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Opätovne podal návrh na obnovu konania, o ktorom bolo vedené konanie Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 13C/271/2013, pričom uznesením č. k. 13C/271/2013-76 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/601/2014-83 bolo konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Žalobca podal návrh na obnovu konania, o ktorom bolo vedené konanie pod sp. zn. 12C/139/2012. Mal zato, že v konaní, ktorého obnovy sa domáha, boli robené úmyselné, účelové a často zbytočné prietahy nezodpovedným vydávaním výziev, uznesení, ktoré boli často zrušované a uzneseniami zastavované. Uzavrel, že v tomto konaní boli sústavne porušované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a Trestného zákona. Po prejednaní veci a s poukazom na § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 414, § 470 ods. 1 CSP dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Skonštatoval, že žalobca, ktorý bol v konaní o zaplatenie 20.974,10 eur vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 6C/1449/1994, neúspešnou stranou, je stranou, ktorá má v zmysle § 400 CSP aktívnu legitimáciu domáhať sa obnovy tohto konania. Ďalej dal do pozornosti, že predmetná žaloba na obnovu konania bola súdu prvej inštancie doručená dňa 15.04.2015. Žalobca sa pred podaním žaloby na obnovu konania v tomto konaní (sp. zn. 12C/57/2015) už opakovane domáhal obnovy konania, avšak konania o týchto žalobách boli právoplatne zastavené (sp. zn. 27C/25/2012, sp. zn. 12C/139/2012, sp.zn. 13C/271/2013), a preto nie je možné v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/57/2015 na žaloby na obnovu konania podané v konaniach sp. zn. 27C/25/2012, sp. zn. 12C/139/2012, sp. zn. 13C/271/2013 prihladať. Následne konštatoval, že keďže rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 6C/1449/1994-1004 zo dňa 16.03.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/150/2011-1044 zo dňa 26.01.2012 nadobudol právoplatnosť dňom 03.02.2012, začala žalobcovi od nasledujúceho dňa, t.j. od 04.02.2012 v zmysle § 403 ods. 2 CSP plynúť trojročná lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ktorej posledným dňom bol deň 04.02.2015. Nakoľko žalobca podal predmetnú žalobu súdu dňa 15.04.2015, podal žalobca túto žalobu po uplynutí trojročnej lehoty stanovenej v § 403 ods. 2 CSP, ktorej zmeškanie nie je prípustné podľa § 405 CSP odpustiť. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie, v súlade s § 404 CSP, skúmal iba to, či sú to dôvody obnovy konania uvedené v § 404 písm. a), b), c) CSP za splnenia podmienky, že sa žalobca o týchto dôvodoch dozvedel v lehote troch mesiacov pred podaním žaloby v zmysle §403 ods. 1 CSP. Predmetom konania Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6C/1449/1994 bola žaloba žalobcu proti žalovaným 1/ až 17/ o zaplatenie 20.974,10 eur titulom neuhradených faktúr za stavebné práce. Z uvedeného je zrejmé, že konanie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6C/1449/1994 nebolo vedené na podklade trestného rozsudku, preto dôvod na obnovu konania podľa § 404 písm. a) CSP nie je, podľa názoru súdu prvej inštancie, daný. Žalobca v podanej žalobe na obnovu konania netvrdil a ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že by existovali nové dôkazy súvisiace s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť. Žalobca navrhoval vykonať dôkazy výsluchmi svedkov, a to sudkyne Okresného súdu Trenčín JUDr. Balalovej, sudkyň Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Lichnerovej, JUDr. Beňovej, JUDr. Martinákovvej a znalcov Ing. Holcerovej, Ing. Brešňanského, Ing. Bachára a zástupcu stavebnej organizácie p. C.. Výsluchy uvedených osôb nie sú novými dôkazmi súvisiacimi s novými vedeckými metódami, ktoré nebolo možné v pôvodnom konaní použiť, preto súd prvej inštancie návrh na vykonanie týchto navrhovaných dôkazov zamietol. Dospel k záveru, že v konaní nie je daný ani dôvod na obnovu konania podľa § 404 písm. b) CSP. Ďalej žalobca vo svojich podaniach uvádzal, že sudcovia prejednávajúci a rozhodujúci v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. 6C/1449/1994 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 4Co/150/2011 sa dopustili trestných činov. Uviedol, že podával oznámenie na prokuratúru ohľadom porušenia § 14 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, ale vo veci nebol vydaný trestný rozsudok. Z úradnej činnosti súd prvej inštancie nezistil, že by sudkyne, ktoré spor prejednávali a rozhodli v ňom, ako aj iné subjekty a osoby zúčastnené v konaní, boli odsúdené v súvislosti s konaním vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. 6C/1449/1994. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o spáchaní trestného činu spor prejednávajúcimi sudkyňami. Konštatoval preto, že dôvod na obnovu konania uvedený v § 404 písm. c) s poukazom na § 397 písm. c) CSP nie je daný. Následne žalobca ako dôvod obnovy konania uvádzal, že Európsky súd pre ľudské práva vo svojom rozhodnutí č. 10358/11

zo dňa 15.04.2014 došiel k záveru, že v konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 6C/1449/1994 boli porušené jeho základné ľudské práva a slobody, a to právo na prejednanie vecí v primeranej dĺžke konania podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, pričom závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca tak v konaní preukázal, že Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že došlo k porušeniu ľudského práva žalobcu na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, avšak obnova konania z dôvodu tohto konštatovania neprichádza do úvahy, keďže závažné dôsledky tohto porušenia boli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením. Ohľadom uvedeného dôvodu konštatoval, že nebol ani uplatnený v trojmesačnej lehote podľa § 403 ods. 1 CSP, keď rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 27.05.2014, pričom žalobu na obnovu konania podal súdu dňa 15.04.2015. Podľa názoru súdu prvej inštancie teda dôvod na obnovu konania uvedený v § 404 písm. c) s poukazom na § 397 písm. d) CSP nie je daný. Napokon súd prvej inštancie z úradnej činnosti nezistil, že by rozhodnutia súdov vo veci sp.zn. 6C/1449/1994 boli v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, preto konštatoval, že dôvod na obnovu konania uvedený v § 404 písm. c) s poukazom na § 397 písm. e) CSP nie je daný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcom tvrdený dôvod na obnovu konania, spočívajúci v procesnom postupe súdov (tvrdenie, že vec prejednávali a rozhodovali sudcovia, ktorí mali byť vylúčení, vec rozhodoval odvolací súd bez nariadenia pojednávania) nie je dôvodom na obnovu konania podľa § 404 CSP, preto naň nemohol prihliadať. Súd prvej inštancie tak nezistil žiaden dôvod na obnovu konania, a preto rozhodol tak, že žalobu na obnovu konania podľa § 414 CSP zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Skonštatoval, že žalovaní 11/ a 17/ boli v konaní stranou s úplným úspechom vo veci, preto by im patrila náhrada trov konania. Nakoľko si náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu nevyplyva, že by im v konaní nejaké trovy vznikli, súd rozhodol tak, že žalovaným 11/ a 17/ náhradu trov konania nepriznal. Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/, 13/, 14/, 15/, 16/ boli v konaní stranou s úplným úspechom vo veci a nárok na náhradu trov konania si v konaní riadne uplatnili, preto im patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, odvolanie žalobca. Namietal procesný postup súdu prvej inštancie v predmetnom konaní, nevykonanie navrhovaných dôkazov a nesprávne posúdenie existencie dôvodov na obnovu konania. Poukázal na prieťahy v konaní, ktoré podľa neho spôsobili súdy svojím nekompetentným rozhodovaním. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, s prihliadnutím na všetky jeho podania a vyjadrenia týkajúce sa najmä úhrady pohľadávok za ním prevedené stavebné práce na bytoch žalovaných.

3. V priebehu odvolacieho konania, dňa 19.05.2017 žalobca zomrel. Z dedičského konania vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9D 331/2017, D not 177/17 po žalobcovi ako poručiťelovi odvolací súd zistil, že ako dedičia po poručiťelovi do úvahy prichádzajú jeho deti: J., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, G. 6- J., XX XXX, V. republika, P. O., nar. X.X.XXXX, bytom B. 5, E. G. XX XXX, V. republika, N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, J. - T. E., t. č. D., J. T., R. a W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. pešina XXX, XXX XX M., V. republika.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“), ktorým bol (o. i.) zrušený Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ako právny predpis normujúci tiež procesnoprávny vzťah v prejednávanej veci v čase jeho vzniku - tu por. § 473 CSP).

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 63 ods. 1,2 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať a v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor; pričom súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

7. Podľa § 378 ods. 1, 2 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak (odsek 1) s tým, že na odvolacie konanie sa nepoužijú ustanovenia o pristúpení subjektov.

8. Žalobca zomrel v priebehu odvolacieho konania, čím stratil svoju procesnú subjektivitu. Nová úprava procesného práva prikazuje súdu v prípade úmrtia strany sporu (ktorá je fyzickou osobou) a z toho plynúcej straty procesnej subjektivity (v tejto súv. por. tiež § 61 CSP a § 7 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ak k nej došlo pred právoplatným skončením konania, rozhodnúť o tom, že v konaní bude pokračovať s dedičmi strany. Keďže v danej veci ide o obnovu konania a žalobca zomrel počas odvolacieho konania skôr, ako sa toto konanie skončilo, odvolací súd rozhodol, že v odvolacom konaní bude pokračovať s dedičmi

9. Vzhľadom k tomu zisťoval, či uvedení právny nástupcovia žalobcu trvajú na žalobe žalobcu zo dňa 15.04.2015 a odvolaní žalobcu, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

10. Právny nástupcovia pôvodného žalobcu, podaniami zo dňa 31.05.2020, 26.05.2020, 06.07.2020 a 14.07.2020, čiže po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci, ale ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu o podanom odvolaní (t.j. pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie), oznámili odvolaciemu súdu, že na podanej žalobe a rozhodnutí o podanom odvolaní netrvajú a žiadajú konanie zastaviť. Zhodne uviedli, že sa dedičstva po žalobcovi vzdali a nemajú záujem vstupovať do žiadneho konania iniciovaného žalobcom za jeho života.

11. Vzhľadom k tejto skutočnosti odvolací súd zaslal vyššie uvedené podanie právnych nástupcov pôvodného žalobcu, t.j. späťvzatie žaloby žalovaným 11/ a 17/ a právnenému zástupcovi žalovaných 1/- 10, 12/-16/ s tým, že ich vyzval, aby obratom oznámili, či súhlasia so späťvzatím žaloby právny nástupcami žalobcu.

12. Právny zástupca žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 12/, 13/, 14/, 15/, 16/ súhlasil so späťvzatím žaloby právny nástupcami žalobcu. Žalovaní 11/ a 17/ sa k späťvzatiu žaloby písomne nevyjadrili.

13. Odvolací súd podľa § 382 CSP vyzval právnych nástupcov žalobcu a žalovaných, aby sa vyjadrili k novej aplikácii ustanovenia § 257 CSP. Vyššie uvedení právni nástupcovia žalobcu sa vyjadrili, že súhlasia s aplikáciou § 257 CSP. Žalovaní 11/ a 17/ sa k výzve súdu nevyjadrili. Ostatní žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámili, že súhlasia s aplikáciou § 257 CSP.

14. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd posudzoval účinky späťvzatia žaloby bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že účinky späťvzatia žaloby vyvolali postup odvolacieho súdu podľa § 370 ods. 1 a 2 CSP.

15. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

16. Nakoľko sa právni nástupcovia po žalobcovi J. O., P. O., N. G. a W. G. (dedičia po žalobcovi) podaniami zo dňa 31.05.2020, 26.05.2020, 06.07.2020 a 14.07.2020 vyjadrili, že na podanej žalobe a rozhodnutí o podanom odvolaní netrvajú a žiadajú konanie zastaviť, odvolací súd mal za to, že podanú žalobu zobrali späť. Žalovaní 11/ a 17/ späťvzatie žaloby nenamietali. Ostatní žalovaní sa vyjadrili, že so späťvzatím žaloby súhlasia. Odvolací súd, rešpektujúc dispozičné oprávnenie právnych nástupcov pôvodného žalobcu so žalobou, postupom podľa § 370 ods. 1, 2 CSP rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby, rozsudok Okresného súdu Trenčín, č. k. 12C/57/2015-227 zo dňa 11. októbra 2016 zrušil a konanie zastavil.

17. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Zmyslom a účelom náhrady trov v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane sporu náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy SR). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom stanovených podmienok a skôr reštriktívne. Výnimkou pri rozhodovaní o trovách konania je ustanovenie § 257 CSP, ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného

práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. V predmetnej veci právni nástupcovia pôvodného žalobcu zobrali žalobu späť bez toho, aby tento ich úkon bol vyvolaný správaním žalovaných. Právni nástupcovia žalobcu preto zodpovedajú za späťvzatie žaloby, ale podľa názoru odvolacieho súdu prihliadnúc k okolnostiam konkrétneho prípadu v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací súd ma za to, že je potrebné prihliadať na to, že právni nástupcovia pôvodného žalobcu konanie neiniciovali. Podľa ich vyjadrenia bolo zrejmé, že na podanej žalobe netrvajú a nemajú ani záujem na prejednanie danej veci v rámci odvolacieho konania. Subjektívny prvok zavinenia zastavenia konania preto nie je možné pričítať stranám v konaní z vôle ktorých nebolo konanie začaté, či v konaní na podklade pôvodnej žaloby pokračované. Právny nástupcovia pôvodného žalobcu sa v konaní vyjadrili, že s pôvodným žalobcom sa nestýkali, nemali o ňom žiadne informácie a dedičstvo odmietli. Dôvody, ktoré uvádzali nástupcovia pôvodného žalobcu odvolací súd posúdil ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu by preto nebolo v súlade s dobrými mravmi, ak by súd v danej veci pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania postupoval striktne v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Z čisto procesného hľadiska, v zmysle § 256 ods. 1 CSP, právni nástupcovia žalobcu procesné zaviniť zastavenie konania späťvzatím žaloby. Avšak, vzhľadom na povahu a okolnosti vzniku sporu, smrť pôvodného žalobcu, ktorá spôsobila, že právni nástupcovia žalobcu vstúpili do tohto konania bez toho, aby ho sami iniciovali (resp. mali o ňom akúkoľvek vedomosť), odvolací súd nepovažuje za spravodlivé a súladné s dobrými mravmi, aby znášali trovy konania. Napokon odvolací súd vzal do úvahy aj dopad rozhodnutia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania na oprávnenú stranu (tzn. žalovaných 1/ až 17/), keď s výnimkou žalovaných 11/ a 17/ sa ostatní žalovaní vyjadrili, že súhlasia s aplikáciou § 257 CSP.

20. Odvolací preto dospel k záveru, že v predmetnej veci je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 CSP a žalovaným výnimočne z vyššie uvedených dôvodov nepriznať nárok na náhradu trov konania. O náhrade trov konania odvolací súd preto rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP a §257 CSP tak, že žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/12/, 13/, 14/, 15/, 16/, 17 nárok na náhradu trov konania nepriznal.

21. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).